

gøre overfor enhver dansk Mand, lige meget hvem, og i den Henseende antager jeg, at der findes Mænd i alle Partier og alle Lejre, der vilde være villige til, om Fædrelandet kom i Fare, at bringe Ofre. Jeg tror ogsaa, det vilde være Tilfældet for Socialdemokraternes Vedkommende. Naar en Mand som gamle Bebel i Tyskland siger, at han, hvis Tyskland kommer i Fare, vil være villig til at tage Bøssen paa Nakken, tror jeg ogsaa, den samme Følelse kan findes hos det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds eller andre, og hvor jeg møder den, dér vil jeg takke.

Dernæst henvendte senere Ingeniør Westenholz sig til mig og sagde, at han havde besluttet sig til at oprette et saadant Korps paa 80 Mand med Motorcykler og Rekylggeværer, og han bad om Tilladelse til ved Uddannelsen af dette Korps at maatte benytte Statens Øvelsespladser og Skydebaner. Det gav jeg ham Lov til. Det er ikke noget usædvanligt; vore Skytteforeninger have en lignende Tilladelse, f. Eks. Københavns Skytteforening, der bruger vore Skydebaner. Der er aldeles ingen Grund til at stille sig anderledes overfor Westenholz end overfor denne Forening. Dernæst bad han om Lov til, at nogle af Hærens Officerer maatte hjælpe ved Uddannelsen. Dertil svarede jeg: Jeg kan og vil ikke kommandere Hærens Officerer dertil, men er der nogle, der ere villige dertil i deres Fritid, saa skal det ingen Hindringer møde fra Ministeriets Side. Han har altsaa Lov til at faa Officerer, som melde sig frivilligt, til at hjælpe ved Uddannelsen. Endelig bad han om Lov til, at dette Korps maatte medvirke sammen med Hæren under større Øvelser, og hertil svarede jeg, at det er muligt, det kan ske, nu maatte jeg først se, naar Korpset er blevet oprettet, om det bliver et godt Korps. Saa er det altsaa muligt, det kan ske, og jeg tror ogsaa, det kan have sin Interesse at faa en Samvirken i Stand mellem Hæren og et veluddannet Korps af denne Art. Men heller ikke heri er der noget mærkværdigt. Akademisk Skytteforening har jo en lignende Tilladelse. Naar hertil kommer, at jeg har takket Ingeniør Westenholz, saa har jeg fortalt alt denne Sag vedrørende. Man har forsøgt at sammenligne dette med den frivillige Selvbekatning i 1880'erne, som tvang Staten ind paa at bygge Fæstninger, altsaa indrette vort Forsvar paa en bestemt Maade, som endogsaa var Lovgivningsmagten imod. Her paa dette Punkt

er Staten ikke i nogen som helst Henseende bunden, Staten og Lovgivningsmagten, alle staa frit nu som tidligere overfor dette Korps, om det nogen Sinde kommer i Stand, hvad jeg tror, da Westenholz gør Indtryk af at være en energisk Mand, der virkelig vil bringe Ofre for sin Tanke.

Dernæst er der spurgt mig, i hvilket Forhold jeg staa til Kvindernes Forsvarsforening. Dér skal jeg ogsaa ganske kort svare. Der er blevet oprettet en Kvindernes Forsvarsforening, og Bestyrelsen for denne var oppe hos mig for at meddele, at man vilde oprette en saadan Forening. Jeg har nok set nogle Avishistorier om, at der ved den Lejlighed skulde have været talt om Forsvarsplaner og lign. Det har der selvfølgelig aldeles ikke været. Jeg tog mig Efterretningen om Oprettelsen af en saadan Forening ad notam, og andet skete absolut ikke ved denne Lejlighed. Hverken er jeg Medlem af denne Forening eller staa i noget som helst andet Forhold til den. Men i et Land, hvor man har fri Rørelser, og hvor Folk have Lov til at fremsætte deres Mening, finder jeg det rimeligt, at Kvinderne ogsaa have Lyst til om et saa vigtigt Spørgsmaal at sige deres Mening, saa meget mere som vi jo ogsaa komme til den Tid, da Kvinderne faa Ret til at tage Del i offentlige Forhandlinger og Afgørelse af saadanne Spørgsmaal. Foreningen er altsaa ikke under min Beskyttelse, og hvad den foretager sig, har jeg ikke noget Answer for.

Endelig er der spurgt om min Stilling til Forsvarsadressen. Ja, der kan jeg ganske kort henvise til mine sidste Udtalelser, idet jeg slet ikke har Lod eller Del i den. Maa jeg dog dertil sige, at jeg tror ikke paa, at den Adresse i Virkeligheden kan gavne en fremtidig Ordning af vort Forsvar, thi jeg tror ikke, man kan tage Stilling her, inden man faar de Forslag at se, som ville komme frem dels fra Kommissionen og dels fra Ministeriet. Først da tror jeg, det i Virkeligheden er Tiden til at udtale sig for Offentligheden. Men naar der er en Del Mænd her i Landet, der ønsker at lave en Forsvarsadresse, have de selvfølgelig Lov dertil, og jeg finder ikke, at jeg i min Stilling som Forsvarsminister har Pligt til hverken at forsvare den Adresse eller gaa imod denne Adressebevægelse. Den lader jeg gaa sin Gang.

Der blev endvidere talt om den saakaldte Aalborgaffære. Ja, den Affære er jo endt. Jeg har sagt, at jeg vilde ind-